

De Nederlandsche Kolfbond.

6^e Nationale Wedstrijd.

1891.

Wijze: «*Suzanna*»

De Nationale Kolfbond
 Viert weer zijn jaarlijks feest.
 Hij leve en met elken stond
 Kweek' hij den broedergeest.
 Hiep, hiep, hoera.
 Het gaat weer om den prijs
 Op! op, gij Neerlands' Kolvers dan,
 Gij Kolvers jong en grijs.

Wij zitten weer aan 't Bonds diner,
 De Kolvers met elkaar
 En zingen allen lustig mee.
 Juigt Kolvers al te gaar,
 Leve de Bond!
 Leev' jaren, jaren lang;
 Opdat U 't verre nageslacht,
 Nog wijde U den zang.

En worden wij 't dineeren moe
 Dan naar «de bovenzaal»
 Van de Societeit de Kroon
 Spreekt daar een ronde taal.
 Maar als het lot
 De club dan heeft bepaald
 Waar weer de wedstrijd wezen moet,
 Uw plank niet opgehaald.

Wij Kolven steeds maar lustig voort
 Naar 't eindoel van den strijd.
 De vreugde werd hier nooit verstoord,
 Al duurt het langen tijd.
 Stoot aan het glas;
 Want 't hoofddoel van ons feest,
 Is uit te munten in het spel,
 Maar vriendschap toch het meest.

En wie het nu weer winnen zal?
 Wel die ze weer goed raakt,
 Het langt hier af van het getal
 Der punten. die men maakt.
 Nu wie het zij,
 Hollander, Zeeuw, of Fries,
 Een iedereen is het gegund
 Elk kent tegen verlies.

Komt heffen wij het glas omhoog,
 En drinken wij eens uit;
 Want zingen maakt de keelen droog,
 Dus daarom tot besluit.
 Leve de clubs,
 Bestuurder, lid hoera!
 En al de Kolvers van het land,
 Bond, zonder wederga.

— —

Wijze: «*Suzanna*»

De Nationale Kolfbond
Viert weer zijn jaarlijks feest.
Hij leve en met elken stond
Kweek' hij den broedergeest.
 Hiep, hiep, hoera.
Het gaat weer om den prijs
Op! op, gij Neerlands' Kolvers dan,
Gij Kolvers jong en grijs.

Wij zitten weer aan 't Bonds diner,
De Kolvers met elkaar
En zingen allen lustig mee.
Juigt Kolvers al te gaar,
 Leve de Bond!
Leev' jaren, jaren lang;
Opdat U 't verre nageslacht,
Nog wijde U den zang.

En worden wij 't dineeren moe
Dan naar «de bovenzaal»
Van de Societeit de Kroon
Spreekt daar een ronde taal.
 Maar als het lot
De club dan heeft bepaald
Waar weer de wedstrijd wezen moet,
Uw plank niet opgehaald.

Wij Kolven steeds maar lustig voort
Naar 't eindoel van den strijd.
De vreugde werd hier nooit verstoord,
Al duurt het langen tijd.
 Stoot aan het glas;
Want 't hoofddoel van ons feest,
Is uit te munten in het spel,
Maar vriendschap toch het meest.

En wie het nu weer winnen zal?
Wel die ze weer goed raakt,
Het hangt hier af van het getal
Der punten. die men maakt.
 Nu wie het zij.
Hollander, Zeeuw, of Fries,
Een iedereen is het gegund
Elk kent tegen verlies.

Komt heffen wij het glas omhoog,
En drinken wij eens uit;
Want zingen maakt de keelen droog,
Dus daarom tot besluit.
 Leve de clubs,
Bestuurder, lid hoera!
En al de Kolvers van het land,
Bond, zonder wederga.